

чува се привлекателната песен на корабните и самолетните мотори и най-важното, прозвучават и насочени към едно позитивно възприятие на живота чувства и пориви на човека – от традиционната любов към майка, родина и жена до романтичния „копнеж по Филипините и едрите звезди на Фамагуста“ и ултрасъвременната мечта да търсиш в космоса далечна планета. И това усложнява и обогатява образа на основния лирически герой на „Моторни песни“, мотивирайки неговата борба с живота именно с неговата любов към живота.

Основополагащите за света категории *живот* и *смърт* са основополагащи и за поетичния свят на Вапцаров. Но художественото им присъствие в него се осъществява по различен начин. В „Моторни песни“ смъртта е конкретно изобразена в цялото разнообразие на обусловените от тежестите и неправдите на живота форми на преждевременна човешка гибел. В двайсет стихотворения обаче безкрайното многообразие на живота не може да бъде обхванато и те само бегло набелязват някои основни насоки. Затова пък то е своеобразно обобщено и внушено чрез различния смисъл, нюанси и емоционална обагреност на самата превърната и в поетичен образ дума *живот*. В значенията, които тук излъчва тази впечатляваща с повторенията си дума и в емоционалната ѝ обагреност се редуват, противопоставят и преплитат пронизалите поезията на Вапцаров любов към самото съществуване, ненавист към социалните условия, унищожаващи човешкия живот, и мечта за неговото светло преобръщение. И не случайно сред съществителните имена в поетичния речник на Вапцаров най-често употребяваната дума е именно думата *живот*. Основна тема на неговата поезия е *животът на човека* в неговата диалектика – и като обстоятелства, в които човекът е принуден да живее не по свой избор, и като поведение, което вече е *негов избор*.

Живот и смърт се разминават всеки час.

Но кой ще назове честта и кой позора?

Яворов с трагично неверие зададе този въпрос.

Вапцаров с оптимистична вяра се нае да му даде отговор.

И двамата се срещнаха смело със смъртта. И ни оставиха по един трагичен въпрос. И с живота, и с поезията си.